

به نام خدا

فهرست

۲۳.....	۱-نمایش
۲۴.....	۱-۵-۶-۱-نمایش قطعات کوچک
۲۴.....	۱-۵-۶-۲-نمایش آثار بزرگ و سنگین
۲۵.....	برای مطالعه بیشتر
۲۶.....	تصاویر
۲۸.....	منابع
۲۹.....	پیوست
۲۹.....	پرسشنامه یک
۳۱.....	پرسشنامه دو

۱- نمایش

“بهترین روش حفاظت در محل نمایش آن است که محل مورد نظر به خوبی تهویه شود. در مقابل ورود گرد و غبار و دیگر مواد غیر اصلی غیر قابل نفوذ باشد، تا حد زیادی احتمال آسیب‌های ناشی از حشرات، جوندگان و میکروارگانیسم‌ها مانند قارچ‌ها را کاهش دهد. ایده‌آل آن است که برای شناسایی مشکلات آثار در بدو وقوع، محل نمایش آثار در فواصل شش ماهه بازرسی شود. مواردی که مشکلات فعال باید در نظر گرفته شود، عبارتند از: تغییر رنگ پارچه، خدشه‌دار شدن تزئینات فلزی، استشمام بوی شیرین و یا کپک، نشانه‌های هجوم حشرات شامل سوراخ‌های کوچک نامنظم و وجود پيله یا مدفوع حشرات.

جارو ابزار مؤثری در کاهش گرد و غبار و دیگر ذرات می‌باشد، همه منسوجات نه، اما اغلب آنها را می‌توان با خیال راحت با جاروبرقی تمیز کرد. روش‌های مختلفی برای جارودن بافته‌ها بسته به شرایط بافت، مواد و اجزای تشکیل‌دهنده و روش ساخت آنها وجود دارد. تجهیزات ویژه‌ای برای کاهش و کنترل میزان مکش وجود دارد که سبب می‌شود بتوان با خیال راحت جارو زد. برای منسوجات بزرگ و محکم، نازل را با حرکت بالا و پایین (نازل رو بلند کنید بر روی شیء نکشید) برای محافظت بیشتر استفاده از یک ورق پلاستیکی انعطاف‌پذیر توصیه می‌شود. برای مصنوعات نساجی شکننده و سه‌بعدی، برداشتن گرد و غبار به آرامی و با یک برس نرم ممکن است به استفاده از مکش ملایم نازل ترجیح داده شود. قبل از شروع برای بحث در مورد تکنیک‌های مناسب تماس با یک حفاظتگر با تجربه مشورت کنید” (AIC, ۲۰۰۵).

همه روش‌های نمایش باید به منظور به حداقل رساندن آسیب به پارچه‌های تاریخی ارزیابی شوند. انواع روش‌های رایج برای نمایش بافته‌ها عبارتند از: قاب شده، بصورت آویخته و استفاده از انواع مانکن.

“خطرات بسیاری می‌تواند در قرار دادن پارچه بر روی صفحه نمایش متوجه آن شود. از جمله اعوجاج ناشی از فشارهای فیزیکی و قرار گرفتن در معرض عوامل زوال و وندالیزم، پارچه‌های تاریخی نباید برای مدت طولانی نمایش داده شوند” (Gross and Hauser, ۱۹۷۹). در نمایش منسوجات خطر نصب آنها بیشتر از حمل است. برای تصمیم‌گیری در مورد شیوه نمایش باید از یک حفاظتگر یا کارشناس نساجی در مورد شرایط و میزان مقاومت شیء مشورت گرفته شود. بسیاری از منسوجات اصلاً نباید نمایش داده شوند. در صورت مشاهده شرایط نمایش نامناسب بلافاصله شیء را از وضعیت خطر خارج کنید.

همانطور که در مخزن نگهداری بافته‌ها، باید حداقل نور در نظر گرفته شود برای محل نمایش نیز این شرایط باید رعایت شود. “در حالت ایده‌آل، منسوجات باید در محلی که نور طبیعی وجود نداشته باشد، نمایش داده

شوند. نور های مصنوعی (فلورسنت) فیلتر UV داشته باشند و هنگامی که اشیاء در حال مشاهده نیستند خاموش شوند. منابع نوری برای جلوگیری از آسیب گرما باید در فاصله مناسب از شیء نصب شوند. به طور کلی، ۵۰ لوکس مقدار مناسب نور برای نمایش پارچه ها است. در حالی که تجهیزات لازم برای تعیین لوکس منابع نوری ندارید، این نور کمی روشن تر از گرگ و میش است" (*Lux and Light*, ۲۰۰۴).

"اگر اشیاء فقط برای یک دوره کوتاه بر روی صفحه نمایش خواهند بود و برای نصب کردن آماده نیستند، استفاده از سوزن فولادی ضد زنگ ممکن است ایده آل باشد. برای استفاده از سوزن، یک بلوک از فوم به عنوان پایه ای برای اتصال مستقیم سنجاق یا سوزن فولاد ضد زنگ استفاده می شود. فوم باید با کیفیت آرشیوی باشد و برای جلوگیری از آلوده شی با گازهای خطرناک باید آن را با یک پارچه شسته شده پوشاند. سنجاق را می توان تقریباً به طور کامل و تحت فشار در فوم قرار داد. برای جلوگیری از آسیب رساندن به نخهای شیء باید سوزن ها را به دقت از لابه لای بافت شیء وارد کرد. بطور ایده آل، سنجاق ها در تمام سطح پارچه و با فاصله ۳ تا ۵ سانتی متر باید فرو شوند" (*Brown*, ۱۹۸۹).

۱-۱- نمایش بصورت تخت و قاب شده

منسوجات کوچک می تواند به راحتی به شکل مانت (قاب شده)، ترجیحاً در حالت افقی یا زاویه دار نمایش داده شوند. اگر روکش مناسبی برای پارچه های کوچک در دسترس نیست و اقلام در شرایط خوبی هستند، فریم را بدون روکش استفاده کنید. اقلام باید به روش شرح داده شده در قسمت قاب کردن برای نگهداری در مخزن قاب شوند: مقوای مانت بوسیله یک لایه پارچه پوشانده می شود، از مقوای سخت به جای مقوای نرم نیز به عنوان یک سد خوب در برابر رطوبت می توان استفاده کرد. هنگامی که شیء نصب شد، لازم است در اطراف لبه های بین شیشه و پشت بند قطعات بسیار نازک از چوب و یا حصیر آرشیوی بکار گرفته شود بطوری که شیشه با سطح شیء تماس پیدا نکند. طبق معمول، همه چوب مورد استفاده در فریم باید برای جلوگیری از تراوش مواد شیمیایی مضر مهرو موم شود. بعد از نصب کامل شیشه و قاب تمامی درزهای رو و پشت قاب را با نوارچسب شیشه ای مخصوص قاب یا نوار چسب های با کیفیت آرشیوی، ببندید تا از ورود گرد و غبار جلوگیری شود.

"اگر اشیاء فقط برای یک دوره کوتاه بر روی صفحه نمایش خواهند بود و برای نصب کردن آماده نیستند، استفاده از سوزن فولادی ضد زنگ ممکن است ایده آل باشد. برای استفاده از سوزن، یک بلوک از فوم به عنوان پایه ای برای اتصال مستقیم سنجاق یا سوزن فولاد ضد زنگ استفاده می شود. فوم باید با کیفیت آرشیوی باشد

و برای جلوگیری از آلوده شی با گازهای خطرناک باید آن را با یک پارچه شسته شده پوشاند. سنجاق را می توان تقریباً به طور کامل و تحت فشار در فوم قرار داد. برای جلوگیری از آسیب رساندن به نخهای شی باید سوزن ها را به دقت از لابه لای بافت شی وارد کرد. بطور ایده آل، سنجاق ها در تمام سطح پارچه و با فاصله ۳ تا ۵ سانتی متر باید فرو شوند" (Brown, ۱۹۸۹).

۱-۲- نمایش به صورت آویخته

"بافته های بزرگ پارچه‌ای را که نمایش افقی آنها سخت است را می توان به صورت عمودی به نمایش گذاشت، اما باید دقت داشت که نمایش به این شیوه نیز می تواند برای انواع مختلف بافته خطرآفرینی را به همراه داشته باشد، بنابراین باید اقدام به این کار با در نظر گرفتن تمامی نکات ایمنی و تحت نظارت و راهنمایی یک حفاظتگر حرفه ای انجام شود. بافته های داری (گره دار) بهترین کاندیدها برای این روش هستند چرا که به نسبت سایر بافته ها از مقاومت بیشتری در برابر تغییر شکل برخوردارند. تقریباً تمامی بافته هایی که به صورت آویخته قرار است به نمایش گذاشته شوند را باید ابتدا با کمک کوک های سرتاسری (که در بالا توضیح داده شد) به آستر مناسب متصل شوند. تنها قطعات خیلی سنگین را می توان بدون آستر گیری آویزان نمود" (King ۱۹۸۵).

به علاوه انتخاب آستری هم که برای این کار استفاده می شود نیز از اهمیت زیادی برخوردار است و باید با نهایت دقت انتخاب شود. هنگامی که بافته‌های بزرگی چون پرچم ها و پرده ها در گذشته به نمایش گذاشته شده بودند، اغلب از تنزیب پنبه ای که مستقیماً و پیش از نمایش به خود اثر دوخته شده بود به عنوان آستر استفاده می شد. اگرچه که این روش این امکان را در اختیار می گذاشت که هر دو طرف بافته قابل رویت باشد، اما همیشه احتمال سایش بافته در اثر تماس با تنزیب وجود داشت. این امر بیشتر در مورد بافته های ابریشمی دیده می شد به علاوه آنکه در بیشتر موارد در محل اتصال تنزیب آستر به پارچه ی اصلی سوراخ های بزرگی هم به وجود می آمد. به علاوه همیشه این امکان نیز وجود دارد که قطعات در محل و به گونه ای آویخته شوند که حرکت داشته و از همین طریق میزان سایش در اثر تماس با تنزیب و یا سایر آسترهای مصرفی بیشتر شود.

"این روش نامناسب آسترگیری (چه نامناسب از نظر انتخاب پارچه‌ی آستر و چه از نظر نوع دوختی که برای اتصال اثر به آستر استفاده شده است) می‌تواند با گذشت زمان موجب تغییر شکل و اندازه‌ی اصلی اثر شود" (Flury-Lemburg ۱۹۸۸). این همان مسئله‌ای است که برای پرده ی ستاره های سنگ دوزی شده که در ۱۹۱۴ مرمت شده بود پیش آمد. یک آستر پنبه ای سنگین به این پرده دوخته شد که وزن این پرده ی ۹۱۵ در

۱۰۳۷ سانتیمتری را سه برابر کرده و به ۶۸ کیلو افزایش داده بود. این افزایش وزن باعث کشیدگی پرده شده بود. "در اقدامات بعدی این آستر کاملاً از اثر جدا شده و آسیب‌های وارده‌ی ناشی از آستر و دیگر عوامل مرمت شد" (Olson ۲۰۰۳). این قبیل اقدامات که در گذشته برای حفاظت و نمایش اثر انجام شده و بعدها به آسیب دیدگی شیء انجامیده، نشان دهنده‌ی اهمیت موضوع انتخاب پارچه‌ی آستر مناسب بر اساس معیارهایی مشابه با آنچه که در بخش انبارداری ذکر شده است.

"پس از اتصال آستر می توان به انتخاب یک روش مناسب برای آویزان کردن بافته فکر کرد. از میان روش های موجود استفاده از دو روش لیفه و یا ولکرو بیشتر استفاده می شود. در روش اول یک لیفه ی افقی به پشت لبه ی بالایی اثر دوخته می شود تا یک میله ی چوبی یا فلزی را بتوان از درون آن رد کرد. سپس این میله به دو گیره ی نصب شده روی دیوار وصل شده و بافته به این طریق به نمایش گذاشته می شود. درست مانند موارد دیگر اگر میله از جنس چوب است باید آن را روکش کرد و میله های فلزی هم باید در برابر زنگ زدگی مقاوم باشند. باید دقت نمود که دوخت لیفه برای اتصال، به پارچه صدمه نزند. برخی از متخصصین نمایش ترجیح می دهند از میله‌هایی با مقطع چهارگوش به جای میله‌های گرد استفاده کنند چرا که بافته روی میله‌های چهارگوش بهتر می‌خوابد و در هنگام آویز و نمایش یکدست تر آویزان می‌شود. چه از میله ی فلزی استفاده کنید چه از میله ی چوبی، باید لیفه را تنها کمی پایین تر از لبه ی پایینی بافته و به صورت سرتاسری بدوزید به نحوی که از هر طرف نیز یک سانتیمتر با لبه ی کار فاصله داشته باشد. (شکل ۱) تصویری از یک لیفه ی طراحی شده برای یک میله ی آویز چهارگوش نشان داده شده است" (Landi, ۱۹۹۸).

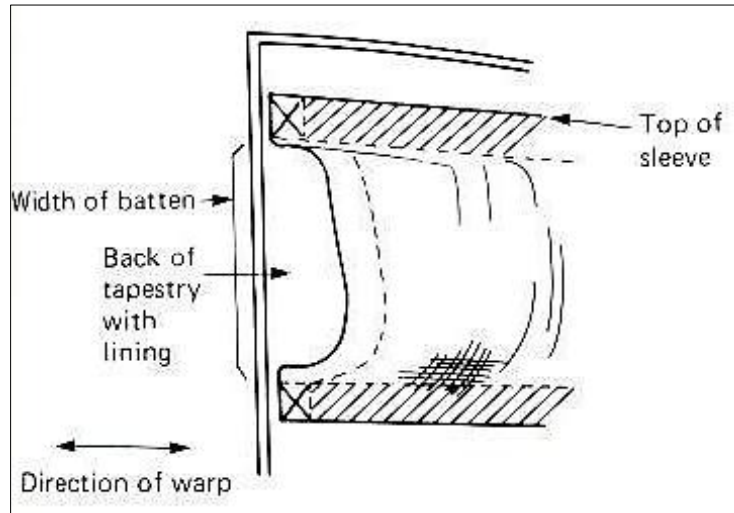
روش استفاده از چسب ولکرو، روشی ساده برای نمایش بافته های بزرگ یا متوسط است که به ما اجازه می دهد تا اثر را به سرعت و با ایمنی بیشتری نصب و جا به جا کنیم. برای این روش ، نوارهای ولکرو را دو سانتیمتر کوتاهتر از عرض پارچه ای که قرار است آویزان شود ببرید. یک لیفه ی کتانی از پارچه ی تا خورده تهیه کنید و هر چهار طرف قسمت نرم (پرزدار) ولکرو را با چرخ خیاطی به آن بدوزید (شکل ۲). بعد از این مرحله می توانید نوارهای تهیه شده را با دست و در فاصله ی کمی از لبه ی بالایی اثر به آن بدوزید. هم آستر و هم خود بافته باید با کوک ها به نوار ولکرو دوزی شده ی شما متصل شوند. قسمت زبر (حلقه دار) ولکرو را بر روی نوارهای چوبی روکش شده ای که به دیوار محل نمایش متصل شده اند، بچسبانید. پس از این مرحله، برای اتصال اثر به دیوار ابتدا از وسط کار شروع کرده و سپس لبه ها را متصل کنید. (شکل ۳) نتیجه ی نهایی کار را نشان می دهد.

"از آویزان کردن آثار با استفاده از حلقه و یا زبانه‌ها باید پرهیز کرد چرا که در هیچکدام از این دو روش وزن به صورت یکنواخت و یکسان در عرض کار تقسیم نشده و باعث تغییر شکل در بافت پارچه می‌شود ("Velcro") (Support System for Textiles, ۱۹۹۶). از گیره هم می‌توان به عنوان پشتیبان در مواقع ضروری برای آویزان کردن آثار استفاده کرد ولی باید در نظر داشت که ساخت گیره‌ی مناسب نسبتاً پیچیده بوده و نسبت به شیوه‌های آسان‌تر از مزایا و امتیازات خاص و بیشتری برخوردار نیستند.

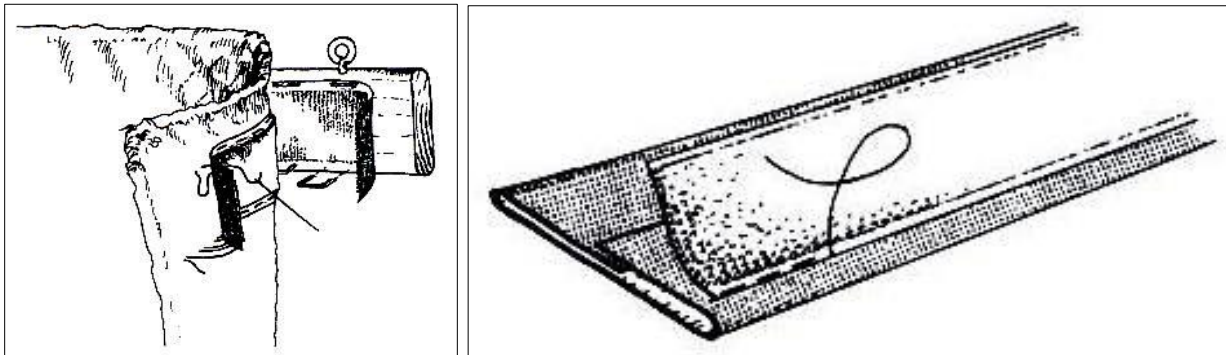
در نهایت باید "هنگام نمایش بافته‌ها به صورت آویزان از جا به جایی غیر ضروری آنها خودداری کرد و آثار را در برابر وندلیسم محافظت نمود. این امر در رابطه با آثار بزرگتر سخت‌تر خواهد بود چرا که تهیه‌ی ویتترین‌های استاندارد موزه‌ای برای این آثار گران تمام شده و بافته‌ها همانقدر که باید محافظت شوند باید هوای اطرافشان نیز در گردش باشد. یک روش ساده و ارزان برای تحقق این شرایط استفاده از ورقه‌های پلکسی‌گلس در مقابل بافته‌های آویزان شده است که با بافته و دیوار پشت آن در تماس نبوده و از آن‌ها فاصله داشته باشند. عکسی از این شیوه نمایش در (شکل ۴) نشان داده شده است. این شیوه باید به نحوی اجرا شود که باعث چسبیدن و تماس پارچه به دیوار پشت آن و ورقه‌ی پلکسی‌گلس روبه روی آن نشود تا هیچ ماده‌ی شیمیایی خطرناکی از این طریق به اثر نرسیده و مانع گردش هوا در اطراف بافته هم نشود"

(Gross, Hauser ۱۹۷۹).

تصاویر

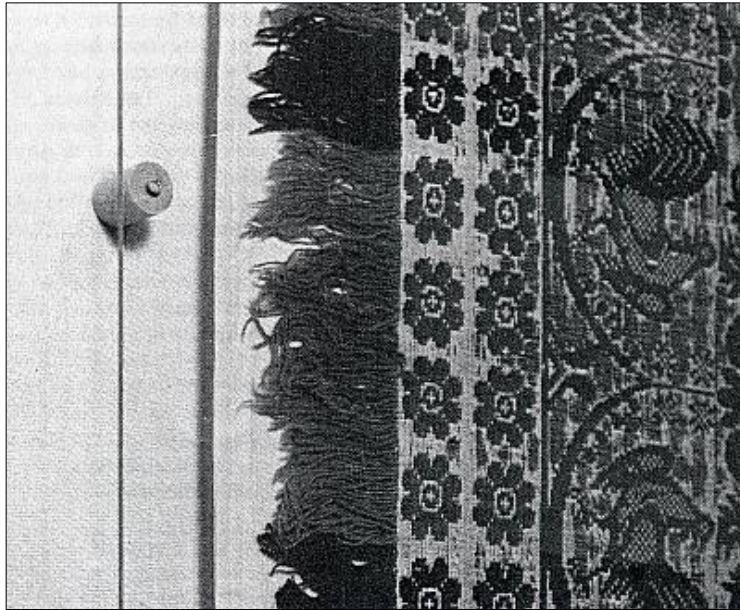

تصویر ۱- طرح بالشتک تهیه شده برای نمایش آستین. (Landi, ۱۹۹۸, p. ۱۶۷)

تصویر ۲ نمونه ای از روش دوخت نوار ولکرو. تصویر ۳ نمونه ای از شیوه نصب به وسیله ولکرو.

(Velcro Support System for Textiles, ۱۹۹۶, p. ۱,۲)

تصویر ۴- تصویری از نمایش یک فرش پشت پلکسی گلاس با ایجاد فاصله از سطح شیء با کمک پایه های چوبی.

(Gross and Hauser, ۱۹۷۹, p. ۶۴)

منابع:

- *A guide for cleaning, storing, displaying, handling, and protecting your personal heritage, AIC, ۲۰۰۵.*
- *Brown, Geoffrey I. (۱۹۸۹). Hanging flat textiles: Construct a clamp bar or pin-couch to display fabric art safely. Threads, no. ۲۴ August/September, ۶۶-۶۷.*
- *CCI Notes ۱۳/۴: Velco support system for textiles. (۱۹۹۶). Ottawa, ON: Canadian Conservation Institute*
- *Flury-Lemberg, Mechthild. (۱۹۸۸). Textile Conservation and Research. Abegg-Stiftung Bern.*
- *Gross, Laurence F. & Hauser, Robert A. (۱۹۷۹). Reducing the perils of textile displays. Museum News, v. ۵۸ September/October, ۶۰-۶۴.*
- *King, Rosalie Rosso. (۱۹۸۵). Textile Identification, Conservation, and Preservation. New Jersey: Noyes Publications.*
- *Landi, Sheila. (۱۹۹۸). The Textile Conservator's Manual. Woburn, MA: Butterworth-Heinemann. (Original work published ۱۹۸۵).*
- *Lux and light- Illumination, Exposure, and Sensitivity. (۲۰۰۴). (Online), October, ۲۰۰۴. <http://www.micron.com/products/imaging/technology/lux.html>*
- *Olson, Elizabeth. (۲۰۰۳, July ۳). Stars and Stripes Forever; Smithsonian works to preserve that special flag. The New York Times, Section E, Column ۵, The Arts/Cultural Desk, p. ۱.*